

Det tredje punkt omhandler sygestier. Jeg er enig med forslagsstillerne i, at syge søer skal opstaldes under særlig skånsomme forhold. Netop derfor blev svinebekendtgørelsen ændret i slutningen af sidste år, så der nu altid skal være mindst én sygesti klar til brug. Dette krav gælder i øvrigt ikke blot for søer, men for alle svin.

Forslagsstillernes krav er således allerede gennemført i lovgivningen, godt og vel endda, da kravet i bekendtgørelsen ikke begrænser sig til 5 pct. af søerne, men i stedet indebærer, at der altid skal være ledig plads til alle svin, der måtte blive syge eller skadede.

KL 18.10

Jeg vil kort springe til det tiende punkt i forslaget til folketingsbeslutning, for det handler nemlig også om sygestier og indeholder et forslag om, at sygestier skal indrettes i separate staldafsnit. Forskningen på dette område viser imidlertid, at der ikke er entydige fordele ved at lave særlige – i gåseøjne – hospitalsafsnit på so-bedrifterne, da smitsomme sygdomme tegner sig for en forholdsvis begrænset andel af sygdomstilfælde på søerne og hensynet til smittebeskyttelse derfor ikke vejer tungt. Jeg mener derfor ikke, at der er videnskabeligt belæg for at gennemføre forslagsstillernes krav.

Det fjerde punkt omhandler praksis i forbindelse med kontrol af halekupering af pattegrise. Jeg kan se, at forslagsstillerne er helt på det rene med, at lovgivningen indeholder et forbud mod rutinemæssig halekupering, og jeg tror også, at forslagsstillerne ved, at det i den intensive produktion er svært at forhindre udbrud af halebidning, udbrud, som kan medføre betydelige velfærdsproblemer. De videnskabelige og de praktiske erfaringer tyder på, at årsagerne til halebidning skal findes i et ganske komplekst samspil af mange faktorer.

Danmarks Jordbrugsforskning har iværksat et projekt, der skal hjælpe den enkelte landmand til at finde netop den eller de faktorer, der udløser halebidning i hans besætning. Projektet forventes afsluttet til april næste år. Når jeg nedsætter Arbejdsgruppen om hold af svin på ny, vil jeg derfor bede arbejdsgruppen om også at behandle spørgsmålet om halekupering af pattegrise på baggrund af den nye forskning fra Danmarks Jordbrugsforskning.

Det femte punkt i beslutningsforslaget drejer sig om fravænningsalderen for pattegrise. Det er i dag sådan, at pattegrise som udgangspunkt først må vænnes fra soen, når de er 28 dage gamle, men at de kan fravænnedes efter 21 dage,

hvis de flyttes til særlige stalde. Forslagsstillerne vil have den gældende adgang til at fravænne pattegrise efter 3 uger fjernet. Folketinget behandlede et næsten tilsvarende forslag i januar 2003, og jeg sagde dengang, at der ikke fandtes oplysninger om, hvilken fravænningsalder der er bedst for pattegrise. Men også her forskes der.

Danmarks Jordbrugsforskning har oplyst, at der til sommer næste år forventes nye forskningsresultater om, hvilken betydning det har for pattegrisenes velfærd, om de fravænnedes efter 4 eller 6 uger. Landsudvalget for Svin har i øvrigt oplyst, at den gennemsnitlige fravænningsalder fortsat er stigende og i 2004 således var 30,6 dage mod et gennemsnit på 29,3 dage i 2000. Når jeg nedsætter Arbejdsgruppen om hold af svin på ny, vil jeg derfor bede arbejdsgruppen om også at behandle spørgsmålet om fravænningsalderen for pattegrise.

Lovgivningen indeholder mange krav til indretningen af stalde, og forslagsstillerne har under punkt 6 foreslået, at der ved om- og nybygninger af sotalde skal stilles krav om, at landmanden skal indhente en forhåndsgodkendelse f.eks. hos fødevareregionen.

Lovgivningen om staldindretningen indeholder sanktioner i form af bøde eller frihedsstraf. Desuden er der et økonomisk incitament til at efterleve kravene, da landmanden jo ellers er nødsaget til at bygge om igen for at lovliggøre stalden. Det er derfor min opfattelse, at vi kan anvende ressourcerne bedre på den løbende velfærdskontrol end ved at etablere et krav om forhåndsgodkendelse, som vil være unødigt bureaukratisk uden at skabe en væsentlig dyrevelfærds mæssig gevinst.

Beslutningsforslagets syvende punkt indeholder forslag om, at halm ikke længere skal regnes som grovfoder. Kravet om grovfoder til søer f.eks. i form af halm indgik i den lov om drægtige søer og gylte, som blev vedtaget i 1998, og som Arbejdsgruppen om hold af svin havde lavet udkast til. Danmarks Jordbrugsforskning afgav i december sidste år en udtalelse om en række forhold i forbindelse med hold af søer og bekræftede i den anledning, at søers mæthedfølelse på nuværende tidspunkt bedst sikres ved permanent og frisk adgang til og fri adgang til frisk halm.

Som nævnt fandt Arbejdsgruppen om hold af svin ved udarbejdelsen af udkastet til lov om hold af drægtige søer og gylte i 1998, at halm kunne give mæthedfølelse. Da der imidlertid er forløbet mere end 7 år siden da, vil jeg, når jeg